

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garment — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sibiu, 31 Ianuarie, 1884.

Luptele din timpul nostru au de basă diverse substrate. Lupta cea mai uriașă, cea mai înverșunată, este lupta națională, lupta pentru înverșunarea limbii și a naționalității. Idealul naționalității este astăzi un ideal comun tuturor națiunilor destepate, pentru realizarea acestui ideal se luptă popoarele cu un entuziasm și cu un devotament care dovedește, că ele sînt convinse și petrunse de însemnătatea ce trebuie să aibă un popor în viața organizată a statelor.

În sgomotul asurzitor al acestor lupte naționale cei mai mulți nu se interesează decât de aparențele zilei și de curentele momentane. Motorii ascunși ce exercitează o înfrunțare înaintea asupra luptelor naționale rămân neînțeleși înaintea masselor.

Doi factori sînt cari-i vedem în arena luptelor naționale, factori cari luptă sub aceleși devise, însă cu cugete rezervate și pentru alte scopuri. Acești doi factori sînt iudaismul și papismul, ei se amestecă cu un entuziasm ipocrit printre reprezentanții ideilor naționale, înlocuindu-le cu curentul general, se conformează împrejurărilor și situațiilor, însă nici când nu perd din vedere scopurile lor ascunse. Iudaismul și papismul sînt curentele istorice vechi, pe când ideea de naționalitate este un product al timpului mai nou. Iudaismul și papismul sînt organizațiuni consolidate de mii de ani și ambele au caracter cosmopolit. Elementul cosmopolit le a conservat pe toate vicisitudinile vremii și acest element conservativ le garantează viața și în viitor. Această natură în sine indiferentă față cu curentele actuali dă reprezentanților acestor două direcțiuni o rolă cu totul deosebită în luptele timpului nostru. Nu pentru triumful ideii naționale luptă rabinii și jehuiții, ci pentru alte scopuri.

De aceea nimic nu superă pe omul cu minte și inimă mai mult decât zelul ipocrit, cu care iudovii și jehuiții se înrolează sub steagul național.

Să ne ocupăm întâiu cu Jidanii. Idealul Jidanului este aservirea economică a întregii societăți și prin aceasta o stăpânire universală.

Alungat din vatra Palestinei Jidovul este astăzi deșteptat ori și căruți, fid ori și carei națiuni, pe care o poate exploata. Isolat de ai săi, legat însă de dînzii prin tradițiunile cele mari istorice dintr'un trecut strălucit, Jidovul se aclimatisează ușor țerilor, în care l'a aruncat soarta, după principiul „ubi bene ibi patria”, însă rămâne în caracterul seu jidovesc nealterat și cu privirile pu-

rura pironite asupra idealului israelitean: Ierusalimul alias domnia universală. La acest scop tind Jidanii, pentru realizarea acestui ideal întipărit cu litere nesterse în sufletele lor, lucră cu toții și solidari, folosind ori ce mijloc ertat sau teiertat, în mod consecuent și sistematic. Cu toate că sînt risipiți în diverse părți ale lumii unitatea credinții lor mosaice le-a conservat impliciter și unitatea de rasă. De aceea Jidovul, ori unde va fi este și rămâne Jidov, ear acei ce cred, bună oară ca Maghiarii, că vor absorbi această rasă într'una sau altă naționalitate, se află în mare rătăcire. Absorbirea elementului jidovesc în elemente străine este o imposibilitate, câtă vreme Jidovimea va păstra aședemintele sale religioase, care l'au scăpat de ori ce transformism prin decursul ce le-a suferit. Aceasta tenacitate de rasă ne explică aparența tristă, că Judaismul a ajuns astăzi la o preponderanță simțită în multe state și cu deosebire în statul nostru, unde mai că am putea dice că ne stăpânește indirect ca clasă plutocrată. Predomina lumea financiară Jidovii predomina și viața economică și politica a statului. Influența jidovăscă este pipăibilă astăzi pretutindenea și curentul cel slab antisemitic este numai o dovadă nouă despre această fatală și puternică influență. Jidovii identificându-se la părere cu aspirațiunile naționale ale poporului, printre care se află risipiți și isolați, promit că se vor amalgama cu elementele ce-l împresoară și cari îl compoșă cu elementul, în faptă însă ei rămân — tot ce au mai fost — Jidovi. Promisiunea de asimilare e o speculă.

Pentru a nu merge mai departe, vom constata un singur lucru din mijlocul vieții noastre politice, un lucru, care dovedește preponderarea jidovilor. — Proiectul despre căsătoria mixtă, în diferitele sale faze ne arată în mod dăruită această împănare politica a elementului jidav. Se nu ni se dăcă, că căderea proiectului ar dovedi contrariul. Modul, cum s'a luat acest proiect dela ordinea zilei, ne arată și mai mult progresul ce l'au făcut jidovii. Proiectul s'a prohodit cu nesce ceremonii parlamentare atât de solemne, încât omul nepreocupat trebuie să vadă un triumf al jidovului în pelerinajul său. Toate celebritățile parlamentare l'au însoțit la mormântul provisoriu cu manifestări de adăncă condolență și cu laude pentru jidovime. Plăsmuitorii ascunși ai proiectului se pot felicita de acest rezultat, care numai la aparență e negativ, în faptă însă luptele cele înverșunate pentru și contra pro-

iectului, au arătat învederat, că jidovimea a ajuns în statul nostru a fi un factor politic indispensabil, de care sînt silite a tineă samă toate partidele cari au aspirațiuni serioase. Jidovul e astăzi în Ungaria un *noli me tangere politic*.

Și prin asociațiunea ideilor venim impliciter la al doilea factor de putere subversivă: la papism. Papismul avînd ca și iudaismul un scop universal luptă cu aceeași consecuență și tenacitate pentru realizarea unui ideal mare: domnia universală pe baza unității confesionale.

Ierarchia catolică are influență foarte mare, ea este intradevăr o eclesie militantă cu combatanți puternici, doctrinele jesuitice au apărători iscusiți și dibaci. Politica Vaticanului cuprinde lumea întreagă; influența bisericii catolice se află la un grad înalt.

Și cu toată această influență netăgăduită puterea universală a Romei catolice se aboară din zărit spre apunere — astăzi biserica coboară numai face cuceriri noi ci se află în defensivă, ea își apără pas de pas terenul ce i se dispută consecuent și succesiv. Ponteficele actual, cu toată atitudinea sa înțeleaptă și calmă n'a putut oprî curentele contrare ce se isbesc mereu de zidurile vechi ale Vaticanului — în faptă rezultatele politice sale sînt neînsemnate. Pe întreg continentul european papismul se află într'o luptă înverșunată pentru existență, în luptă defensivă, și stîrșitul acestei lupte nu se poate prevedea. — Resistența cea mai serioasă, puterea cea mai considerabilă ce i se opune papismului este iudaismul, care sub steagul liberalismului, lucră la subminarea dominațiunii papale.

Cea mai grea lovitură și primul pas spre decadență este fără îndoială: substituirea Romei naționale, italiene, în locul Romei clericale.

Întemeierea statului național a impus Italianilor datorința de a smulge vechea capitală din mâinile clericilor. Statul național se îngrăpădesce tot mai tare cu atributele nouă în socoteala papismului. De curînd se comunică un nou desastru pentru curia română. Curtea de casațiune din Roma a decis definitiv conversiunea bunurilor institutului „de propaganda fide” în rentă de stat. Vaticanul vede în acest pas o ingerență în sfera vaticanului a puterii papale și face sgarot diplomatic. Noi însă vedem o restringere salutară, o reducere de influență la un institut, care în misiunea sa cosmopolită a înfipt națiunii române din Dacia ripensis cuțitul până la os și ne a adus o desbinare, a „cărei plăgi fatale le simțim de un veac și jumătate”.

FOIȚA.

Basm persan.*)

A trăit odată de mult timp în Capitala marelui imperiu Iran un cismar, ciobotar sau pantofar. Era un om învățat și înțelept, dar avea un defect care în împregiurările sale și pentru profesiunea sau meseria lui era un defect capital: încălțămintele căte eșiau din mîna învățatului cismar erau cele mai proaste și mai rău confecționate din toată Persia. Toată înțelepciunea lui și toate silințele sale de a lucra bine și de a satisface clientela sa erau zadarnice, cismele sale nu puteau să mulțamească pe nimeni. Astfel fiind nu mai putea găsi de lucru și neavînd nimic a face, deveni un om pios.

La ce pu se mai fac acasă, își dise într'o di piosul cismar, păpuși sau cisme proaste, pe cari nimeni nu le cumpără? Mai bine se fac pelerinajul la Meka la mormântul profetului; aceasta este o faptă pioasă și îmi va dobîndi considerațiunea și stima concețâtenilor mei. Se puse îndată pe drum, sevrîși depărtatul pelerinaj și reveni depă cătva timp acasă, unde fu primit de drept-credincioși cu mari laude; dar nici chiar cei mai buni musulmani nu voră a'i

încredința confecționarea încălțămintelor lor și aveau cuvînt, căci în timpul pelerinajului seu nu învățase mai bine meseria lui, din contra mai uitase puținul cât știa. Neputînd găsi de lucru, nici măcar cărpeli și urîndu-i-se cu o viață trîndavă, se otări a face un al doilea pelerinaj.

Întorcîndu-se din al doilea pelerinaj fu venerat de concețâtenii lui ca un sfânt. Negreșit că aceasta era o mare mîngăiere pentru dînsul, dar fiind că în calitatea sa de sfânt făcea dacă se poate și mai proaste încălțăminte și fiindcă starea lui materială ajunsese foarte rău și era amenințat de a muri de foame, făcu în desperarea sa un al treilea pelerinaj la Meka la mormântul profetului. Pelerinul găsește în calea sa totdeauna un ajutor din partea credincioșilor și existența lui, bine s'au rău este ori cum asigurată; pe de altă parte a casă n'ul aștepta decât miseria, de aceea își prelungi călătoria vizitînd mormintele diferiților sfinți și șeci renumiți. Intr'o di călduroasă, după ce își făcuse devoțiunea la mormântul sfântului Șeic Alladin, se odihnea culcat pe peatra mormentală sub umbra unui palmieri când auți vocea sfântului eșind din mormânt: „Cismarule, dicea vocea, ești un om pios, aproape un sfânt; ai făcut de trei ori pelerinajul la mormântul profetului și afară de aceasta ai onorat și pe ceilalți sfinți. Ești un hagi și ai dreptul de a purta turbanul verde ce-l poartă urmașii și descendenții profetului. Dar ai meritat mai bine.

Ca se afle oamenii cîta putere și înțelepciune procură pietatea credincioșilor îți voui comunica secretul de a face pe smintiți cu minte și pe neroți înțelepți”. După aceasta sântul Șeic Alladin îi șopti la ureche secretul ca să nu afle nimeni. Se vade că secretul s'a păstrat bine până în zilele noastre.

Cismarul, plin de bucurie își frecă mîinile de plăcere. He, he! își dicea voui putea să fac pe smintiți cu minte pe neroți înțelepți! Voui avea dar destul a face, mult mai mult de cât dacă ași fi însărcinat se cărpesc toate cismele rupte din lumea întreagă! Cu mîndrie convenită unui om înzestrat cu un asemene dar ceresc, apucă spre Ispahan, unde fu primit în triumf ca un om care făcuse de trei ori sântul pelerinaj. Concețâtenii lui se bucurau de a posedă un hagi cu dreptul de a purta turbanul verde. Ce e drept, diceau, face cisme foarte proaste dar e un om sânt și poartă turbanul verde cu tot dreptul și aceasta face onoare orașului nostru. Veselia poporului însă ajunsese nemărginită când anunțiă secretul ce-i comunicase sântul Șeic Alladin că va putea face pe smintiți cu minte și pe neroți înțelepți și că din filantropie va sfinși o asemene cură numai pentru mica sumă de de ce tomani de argint. „Și dacă nu vei lua de cât un singur toman de argint”, îi dicea amiciei, lui „tot vei ajunge în cel mai scurt timp, omul cel mai înalt al Iranului, atât de mult vei avea de a face!” Și cismarul însuș era de aceeași părere. Se duse acasă și făcu

*) Pov stit după M. Hartmann.

Precând constatăm regresul papismului în genere să nu ne amăgească succesele parțiale ici colea și anumit succesul ce l'a obținut clerul catolic din Ungaria în campania sa energică contra proiectului de lege despre căsătoriile micste. Acest rezultat este parțial și efemer și trebuie atribuit mai multor factori politici cari au conlucrat deodată spre același scop. Sînt o mulțime de influențe cari au adus cu sine acest rezultat. Noi ne mulțumim a constata că influența clericală catolică, dela care națiunea română în întregitatea sa istorică a suferit lovituri grele, nu e nici pe departe atât de periculoasă, cum este Iudaismul, care a devenit astăzi un pericol comun pentru stat și pentru cetățeni. Pe urmele iudaismului vine pauperismul și cu pauperismul demoralizarea, ear prin demoralizare decădența generală și sguduirea baselor vieții sociale și ale statului. — Acesta este dușmanul — de acesta să ne ferim!! *Hic niger est...*

Revista politică.

Sibiu, 30 Ianuarie 1884.

Momentul politic din capitala Ungariei se reduce la moartea Tavernicului Ioan Cziráky. Catolicii au pierdut pe apărătorul lor cel mai aprig, care după cum ne spune ziarul „Pester-Lloyd“, înainte de toate și preste toate a fost maghiar.

În congregațiunea comitatului Caraș-Severin la 28 Decembrie, anul trecut cu ocaziunea alegerii vece-comitelui, dl Coriolan Bredicianu a fost făcut propunerea, ca ministerul de interne să fie rugat a introduce cercetare pentru unele abuzuri comise de către organele administrative la alegerea de amployați, și depunerea jurământului de către amployații aleși să se amâne până după terminarea acestei cercetări. Comitele suprem n'a pus propunerea la dezbateri, și propunătorul a înșinat recurs la ministeriu contra procedurii comitelui. Sub datul 30 Ianuarie, a. c. ministrul de interne dnul Tisza prin un rescript ministerial adresat universității comitatului Caraș-Severin aproabă procedura comitelui suprem și respinge recursul dlui Brediceanu.

Dintr'alte spiritele s'au mulcomit și în comitatul Caraș-Severin, și oamenii se vede că s'au aflat satisfăcuți prin crezul politic al candidatului lor la alegerea de deputat dietal în cercul Bogșei. Noi n'am făcut sfară în țeară din toată afacerea dela Caraș-Severin. Nici pe departe nu ne atingem de convingerile politice ale bărbaților nostri naționali. Observăm numai în treacăt, ca în fuga mare, că crezul politic al dlui Simonescu este așa de vag și profund politic, încât el poate fi explicat după plac, și în optimism întrece chiar și pre respectivul publicist, care cu adevărată satisfacțiune glorifică dorințele realitate dela introducerea erei constituționale încoace, dorințe, cari după cum se dice, astăzi sînt fapte implinite. Noi sîntem tare mărginiți în vederile noastre politice și interesele noastre speciale românesci după vederile noastre illustrează de tot dramatic *Osannalele* cântate în duet la adresa celor chemați. Însă se nu uităm că astăzi este deosebit merit a prepune interesele generali intereselor noastre speciali, despre cari și de și se scrie că ele sînt diametral opuse unele altora.

În dezbateri budgetară din Vinerea trecută contele Apponyi a ținut o aprigă filippică contra cabinetului actual, dela care numai asteaptă nici un bine pentru Ungaria. Impresiunea vorbirii domnu-

lui Apponyi a fost atât de puternică, încât ea a scuturat temelile tuturor partidelor politice din Ungaria. Cuvintele: că Croația cumpănesce mai mult de cât Ungaria au produs mișcare în parlament și ele vor produce mișcare și în țeară. Constatăm, că maghiarisarea cu forța și nebuniile unor amployați scrintiți, despre cari cetiserăm de curând în „Gazeta Transilvaniei“, imping statul tot mai mult spre prepastie, și pînre unguri nu affi oameni, cari să aibă nobila putere sufletească de a se opune torentului și a i pune stavilă.

În Austria era mare frică pentru suspendarea legii de reuniuni. Mai ales germanii vedeau în nouele măsuri o asuprire a reuniunilor politice germane. Loialitatea guvernului în pădirea cu sântenie a legilor s'a documentat eclatant. Prin un emis ministerial se face cunoscut că măsurile excepționale se reduc numai la reuniunile lucrătorilor.

Ca caracteristică a intoleranței ultramontanismului înregistrăm la acest loc scirea adusă de „Neue freie Presse“ în telegramele de eri.

Administratorul metropolitan rutean din Lemberg episcopul Sembratovici, va publica în zilele aceste un circulariu, în care sub pedeapsă de escomunicațiune interdice credincioșilor greco-catolici de a merge în orașul din granița rusească Joczajow. Tot odată s'a adresat episcopul și la locotenența țerei cu rugarea să nu dea creștinilor pas de trecere preste graniță. Motivul e fama lătită că din acest oraș se lătesce *schisma*, sau ortodocșia. Mare pacoste pe ruthenii greco catolici și să fie buni bucuroși dacă vor scăpa de procese ca în trecut cu Naumovici et Comp.

Despre desastrelor englezilor eată ce ne raportează „Românul“:

Corespondentele ziarului „Standard“, care a fost martor ocular la înfrângerea lui Baker-pașa, telegrafează că această înfrângere este cea mai rușinoasă din câte s'a vedut vreodată. Egiptenii, cari se băteau contra unui număr mai mic de inamici, steteau ca împetriți și dovediră că sînt soldați fără nici o valoare. La cel dintăiu atac ei se aruncară la pământ și apoi fugiră ca nește nebuni. În schimb arabii luptară și manevrară în chipul cel mai strălucit și arătară cel mai mare dispreț pentru Egipteni. Un număr de soldați turci și italieni împedecă nimicirea totală a tuturor trupelor, care fugiră până când intrară în întăriri. Pe lângă un număr de ofițeri englezi mai periră și țece ofițeri străini. Acum, adaogă corespondentele, tot Sudanul este pierdut în mod definitiv.

Asupra acestei înfrângeri a lui Baker-pașa la Tokar, mai găsim următoarele amănunte într'o telegramă din Londra, cu data de 6 Februarie, adresată ziarului „Neue freie Presse“:

Bătălia s'a dat la șapte mile aproape de Trinkikat. Egiptenii erau în număr de peste 3500 oameni și avea 300 cămile. Lupta începu de dimineață, pe o ploaie furtunoasă, care era în avantajul inamicului. Artileriștii egipteni traseră numai un foc, fără a face vreo pagubă inamicului. Infanteria mergea în cea mai mare neregulă, ca nesce cete înarmate, fără cea mai mică disciplină. Chiar la cel d'ntăiu atac al puțin numeroasei cavalerii inamice, Egiptenii își pierdură de tot cumpătul, aruncară armele și cădură în genunchi cerend iertare. Totuș inamicul îi omori pe toți și toate rugăciunile ofițerilor englezi fură zadarnice; cei cari au scă-

pat de măcel, fugiră ca nesce sêlbateci până la Trinkikat. Ofițerii fură nevoiți să amenințe pe fugari cu revolvăr de a se arunca în vase. Ar fi fost de ajuns o jumătate regiment de cavalerie indiană ca să curețe câmpul de inamic, care a scăpat în casul acesta cu perderi neînsemnate.

Din dieta Ungariei.

(Urmare.)

E. Mezey: Proiectul din discuțiune n'a mulțumit nici pe liberali nici pe conservativi. Ca mijloc de a pune capet exclusivismului jidovesc o astfel de lege n'ar fi rea, fiind că prin delăturarea disparității confesionale s'ar da un impuls mai puternic maghiarisării. Israeliții se maghiarizează (?) mereu dela emancipare încoace, ei au luat parte activă la luptele noastre naționali și vedenduse înșultați sînt pătunși de un simțământ amar, cu mult mai dureros decăt presimțul morții. — Jidovii stau neclintiți față cu ori ce furtună. Acest aluat social a galvanizat de nou o instituțiune învechită, cum e casa magnaților, care în timpul din urmă a dat un semn de viață printr'o lumină bengalică. Antesemitismul e în contra spiritului și tradițiunilor liberale ale unui Széchenyi, Deák, Eötvös și Kosuth. Argumentele antisemiților sînt: bătăile și jafurile. Aceste sînt comentariul la principiile lui Istoczy et consortes. (Se scie, că dl Mezey este jidov.)

Al. Dárday: regretă că proiectul, cu toate că corespunde oportunității totuși se ia dela ordinea zilei. Aceasta delăturare va mîna apa earăși pe moara antisemiților.

L. Mocsáry: Prin delăturarea proiectului se eludează chiar și un conclud adus de dieta în timpul guvernului lui Deak, concludul care privește căsătoria civilă. Ministrul president se pleacă înaintea unei forțe majore și acest „vis major“ se afirmă totdeauna contra voinții națiunii. Pentru a împăca reacțiunea și pe clericali, ministrul abdice și de postulatelor liberalismului. Din aceste considerațiuni nu primesc propunerea ministrului.

M. Jókay: face apoteosă neamului jidovesc. El dice: Partida radicală din Ungaria vrea să reformeze o confesiune dintre cele mai prigonite și asuprite ale țerei, cerend dela evrei să și publice crezul lor confesional. Dar catechismul israeltenilor se affă în cele cinci cărți ale lui Moise, în cele 10 porunci de pe Muntele Sinaia, cari sînt tot odată și basa religiunii creștinesci.

Un lord englez a întrebat odată pe Moise Montefiore că ce deosebire este între religiunea creștină și cea mosaică, fiind basele lor identice? Răspunsul ce l'a dat Montefiore, a fost acesta: Deosebirea este că noi ți nem poruncile fundamentali. Israeliții mai au carte numită Schulchan Aruch, care cuprinde cermoniile religioase până la cele mai neînsemnate minuțiosități. Jidovii ortodocși se deosebesc de neologi și în acest punct, cei dintăiu strict și aceste ceremonii cei din urmă trec la ordinea zilei preste ele. Statul însă n'are a se amesteca în aceste certe interne.

Otto Hermann pretinde ca jidovii să se lapede de datinile lor strămoșesci, să nu plângă pierderea Ierusalimului — dar creștinii nu fac tot astfel în septămăna patimilor? Oare jidovilor să nu le fi ertat a și aduce aminte de locurile patriei lor? Dacă

o listă de toți smintiții și nezorii căți cunoscea și era convins că va avea de lucru pentru mulți ani. Dar, lucru ciudat! trecu o zi, trecură două, trei și multe zile și nu se arată la densusul nici un singur om.

Se vede, și dise atunci, că oamenii în ușurința lor au uitat minunatul dar ce am dobândit, trebuie să le aduc aminte. Fiindcă pe atunci nu esista în Persia nici un diar și prin urmare nici reclamele și anunciurile, hagiul cismar făcu cunoscut prin strigători publici la toate respentiile cu sunetul tobelor cu ce artă folositoare și tămăduitoare s'a întors din ultimul seu pelerinagiu, și că se mulțamesce cu plata de cinci tomani de argint pentru vindecarea fie-cărui smintit sau nerod, un preț fără indoială foarte mic pentru dobândirea unei rațiuni sănătoase. Dar cu toată reducțiunea prețului nu se înfățișă nici un pacient. Ce era de făcut? — Cismarul se consultă cu vecinii, cu amicii și cunoscuții lui și atunci înțelese că în toată Persia fie-care priveau pe toți cei-lalți, afară de sine, de smintiți și neroși, pe sine însă însuși de foarte înțelept și cu minte. Trebuia dar să găsească un alt mijloc: dacă va isbuti se tămăduiască de neroșia sa o persoană mare de o înaltă pozițiune, atunci se va vorbi de cura lui și oamenilor de o pozițiune inferioară, nu le va mai fi rușine a deveni mai înțelepți și a se de în cura lui. Aruncă dar privirea pe întăiul ministru al Șahului, care în fapt se distinsese prin marea lui ne-

roșie și luă deciziunea a-l face înțelept, prin aceasta spera a face un mare serviciu țerei și a bine-merita dela patrie. Ceru și dobândi o audiență la Șahul Persiei și-i dovedî colosala neroșie a primului seu ministru, făgăduind tot de odată, că în puține minute îl va face într'un ministru foarte înțelept. Ministrul, care era de față la audiință se revoltă și se înturiă de obrăncia cismarului care pretindea a-l face mai înțelept și era p'aci al condamna la falangă; Șahul însă îi plăcu propunerea și i-ar fi părut bine, dacă ar putea să dovedească ministrului său că până aci n'a fost de cât un mare neghiob li ordonă dar, să se supnie fără contradicțiune tratamentului, căci ori-ce opunere va fi considerată ca un semn de năroșie incurabilă. Bietul ministru n'avea ce face, trebui să se supnie tratamentului cismarului. Cura nu era dureroasă; cismarul îi suflă în gură, îi șopti la urechie, îl unse cu o alifie pe frunte și pe genele ochilor, — ministrul se scutura ca cum s'ar fi deșteptat din somn, de o dată se schimbă fisonomia lui și începă a vorbi atât de bine și de înțelept cum nu vorbise nici odată; astfel cu Șahul și toată curtea erau cuprinși de mirare. O mulțime de ordonanțe date în zilele trecute fură abrogate și înlocuite cu altele a căror înțelepciune sărea în ochii celui mai prost.

Cura isbuti cu desăvârșire și renumele cismarului se răspândi în toată Persia. Acum se implini speranța lui. Fiind că ministrul ajunsese, din ne-

ghiob ce fusese, om înțelept, nimenui nu-i mai fu rușine a deveni și el mai înțelept și casa cismarului era asaltată de doritori de înțelepciune. Chiar și oameni cu minte sănătoasă aduceau tomanii lor, înțelegend că un prisos de minte nu poate fi vătămător și fie-care voia să fie de o potrivă cu primul ministru care acum dedea în toate zilele dovești de marea sea înțelepciune. Astfel în scurt timp nu mai rămase în capitală nici un singur nărod, și se putea prevedea că neroșia va fi stirpită din tot imperiul.

Atunci înțeleptul ministru încreșindu-și fruntea dise Șahului: Sire! ne affăm în pericol, dacă nu vom lua grabnice măsuri. Dacă toți persianii vor ajunge atât de înțelepți ca majestatea Ta și ca mine, ei vor fi foarte anevoe de guvernare; vor critica tot ce vom face, și după ce tot poporul își va fi deschis ochii, nu va mai avea trebuință de noi. Acum, când s'a înțeleptit capitala am destulă greutate a guvernării ce va fi atunci când toată țeara va fi de o potrivă înțeleaptă? Trebuie să împiedecăm meseria cismarului. Șahul, care avea acum o încredere nemărginită în sagacitatea ministrului seu, aproba dinainte ori ce măsură ce acesta gasea cu cale a lua. Resultatul fu aruncarea cismarului în temniță. — Vai mie! își dicea cismarul în închisoarea lui, pertru ce n'am început a me face înțelept pe mine însuși! Pentru ce nu m'am gândit că trebuia să fac înțelept în rindul dintăi poporul și apoi pe ministru?

„Românul.“

catolicii gravitează cu simfemintele lor spre Roma, Jidovii încă pot să-și reamintească suvenirile patriei lor de odinioară.

Antisemiilor nu le trebuie nici jidovi bo-tezați.

Oratorul arată greutățile prin cari a trebuit să treacă căsătoria civilă în alte state europene. În Franca s'au esilat milioane de aristocrați și preoți, s'au confiscat averi mari, în Italia un Garibaldi a trebuit să ocupe statul papal. Scopul acestor măsuri a fost fundarea republicii în Franca și unitatea națională a Italiei. Dar noi ce scop, ce folos am putei avea dintr'oa asemenea ceartă sau luptă, când la putere aristocrația și clerul, sunt temeliele statului?

Toate religiunile sunt bune, un picur din grația dăească te fericește mai curând de cât o mare de filosofie omenească. Trebuie conservată libertatea conștiinței, care nu e legată de constelații de partidă. Eu vreau pacea între confesiuni și fiindcă propunerea din discuțiune corespunde acestei intențiuni a mele o spriginesc în tot cuprinsul său.

După cuvântarea lui Iokai, care a fost întâmpinată cu vii aplause, presidial suspendă ședința pe 5 minute.

(Va urma.)

Incendiul redacțiunii „Românului.”

În numărul de ieri am dat oare care amănunte asupra acestui incendiu, care, într'un timp atât de scurt, a distrus cu desăvârșire redacțiunea „Românului.”

Focul, după cum am spus, a izbucnit pe la oara 12 și jumătate din noapte prin returnarea unei lampe. Toate încercările pentru a-l stinge dela început a rămas zadarnice; cu toate aceste mult timp el nu cuprinsese de cât numai o parte din apartamente și, dacă ar fi sosit ajutoare la timp, negreșit că n'ar fi luat proporțiunile la care s'a urcat mai târziu.

Poliția a sosit preste vr'o jumătate de oară și a luat imediat toate măsurile trebuitoare pentru a mântui ordinea, și a organisa ajutoarele. Cităm de asemenea printre organele cari au alertat între cele dintâi la incendiu pe dl T. Rădulescu, sub-director la ministerul de finance, Manolescu, procuror, I. Rădulescu, primarul Pitescilor și alții.

Pompierii au sosit după vr'o două oare, ear nu după jumătate de oară după cum din eroare de tipar s'a spus în numărul de ieri. Causa acestei întârzieri e că nici un oficiar nu se putea găsi nicăiri, doi dintr'ênși fiind la arest ear ceilalți aiurea și știu este că pompierii nu pot eși fără de ofiari.

Când ei au sosit la fața locului, incendiul luase deja nisce proporțiuni din cele mai mari și toate silințele lor trebuiau să rămână zadarnice. Cu tot devotamentul bieților soldați, nu s'a mai putut face nimic; grindile și parte din ziduri cădea din toate părțile; într'un moment surpându-se acoperișul, un pompier ce se afla deasupra dispărură; ajutoare venind îndată cu mare greutate fu scos de sub dărâmături, într'o stare îngrijitoare la vedere dar nici decum periculoasă pentru dânsul, căci n'avea de cât câte-va contuziuni.

Din apartamentul dnei Sofia Rosetti nu s'a putut scoate nimic; totul a ars cu desăvârșire, fără a se scăpa cel mai mic obiect.

Din apartamentele dlui Vintilă Rosetti, situate alături cu acele ale dnei Sofia Rosetti, s'au putut scoate un oare-care număr de cărți; mare parte însă, dintr'ênsele frumoasele sale colecțiuni de lucrări de arhitectură, cărți de mare valoare adunate de Mircea Rosetti, precum și o mulțime de documente prețioase pentru istoria noastră, au fost distruse sau împrăștiate.

Din redacțiune s'a scăpat o mare parte din colecțiunea „Românului”; se speră că părțile ce mai lipsesc încă se vor putea găsi.

Din apartamentele dnei și dlui C. A. Rosetti, unde a focul a pătruns mai târziu, sau putut scăpa mai multe obiecte, parte din mobilier și tablouri; unele dintr'ênsele însă au suferit oare care stricăciuni. Incendiul nu s'a potolit decât la oarele 5. Pompele n'au încetat însă se lucreze mai toată ziua, căci flacări și fum mai eșă din unele părți ale fostei redacțiuni.

De cu ziua nenumărată lume veni din toate părțile capitalei să vadă de aproape locul sinistru-lui: un cordon de soldați fu stabilit imediat pentru a opri mulțimea curioșilor, care se îndesa din toate părțile să intre înăuntru.

Casa numai de cât o ruină.

Administrațiunea și legătoria de cărți n'au suferit decât periferii mici. Stabilimentul tipografic al dlui Carol Göbl, unde e instalată provisoriu redacțiunea „Românului”, a fost cruțat de foc și n'a suferit cea mai mică stricăciune.

De cu ziua, un mare număr de pretini și cunoscuți veni la otelul Bulevardului spre a exprima familiei Rosetti părerea lor de rău pentru această nenorocită întâmplare care n'o lovesce numai pe dânsa.

În tot timpul zilei s'au făcut cercetări prin curte și prin dărâmături pentru a se regăsi cel puțin resturi din documente precum și obiecte scumpe familiei. Cu cea mai mare greutate și grație concursului binevoitor al dlui Victor Petrescu, s'au putut găsi unele scrisori și acte însemnate, împrăștiate prin curte. Prin ruine nu s'au găsit de cât câte-va scule arse.

Toate obiectele scăpate au fost transportate în casa dlui Crissoveloni, situată în strada Lipsani, unde și d-na și d. Rosetti își vor instala în curând locuința.

Cu toată neorânduiala ce a domnit neapărat în administrațiune, diarul a apărut și a fost împărțit la aceeași oară și cu aceeași regularitate ca și în trecut.

Abonații diarului, prin urmare, au trebuit toți să primească diarul. Dacă, din întâmplare, s'a făcut vr'o neregularitate, dnii abonați sunt rugați din nou să adreseze imediat reclamațiunile lor la administrațiune, situată tot în strada Doamnei Nr. 14.

„Românul.”

Ședința din 26 Ianuarie 1884.

Ședința se deschide la oara 1 și jum. p. m. fiind prezenți 84 dd. deputați.

D. P. Grădișteanu depune o propunere iscălită de un mare număr de deputați ca să se cumpere o casă dlui Rosetti în sumă de 150 000 lei în urma nenorocirii ce i s'a întâmplat. — Votându-se urgența asupra acestei propuneri, Adunarea trece imediat în secțiuni spre a se ocupa de ea.

La redeschiderea ședinței se procedează la desbaterea pentru verificarea alegerii colegiului I de Argeș. Se proclamă cu unanime aplause, d. D. Brătianu. D. C. Dumitrescu e proclamat deputat al colegiului III din Iași.

D. Gheorghian cetesce raportul asupra propunerii dlui Grădișteanu de a se cumpăra o casă dlui Rosetti.

Eată acest raport:

Domnilor deputați! Comitetul delegaților, compus din dnii Codrescu Ioan, Iorgu Radu, Porumbaru I. Ianov, I. Rădulescu, N. Drăghici și subsemnatul:

Luând în deliberare propunerea făcută de un mare număr de deputați de a se oferi ilustrului cetățean C. A. Rosetti o casă de locuință pentru sine și familia sa, ca un semn de recunoștință pentru imensele servicii aduse țerei;

având în vedere că d. C. A. Rosetti este unul din bărbați, cari s'au consacrat operei de redescoperirea conștiinței naționale, de regenerare și reconstituire a statului român;

având în vedere că între simfemintele recunoștinței către aceia cari se devotază binelui obțesc; comitetul deputaților, în unanimitate, a admis propunerea menționată și m'a însărcinat să formeze alăturatul proiect de lege, pe care am onoare al supune deliberărilor dvoastră.

Raportor, V. Gheorghian.

Proiect: Art. 1. Se oferă dlui C. A. Rosetti în deplină proprietate o casă pentru locuința sa și a familiei sale.

Art. 2. Se deschide pe seama ministeriului de domenii un credit extraordinar de 150.000 lei pentru construirea acestei case.

Art. 3. Acest credit se va acoperi din fondul pentru deschidere de credite suplimentare și extraordinare pe exercițiul anului curent.

D. Iepurescu se teme ca nu cumva opozițiunea să apuce această ocaziune și să și dirigă armata în contra celor ce votează acest proiect ci în contra dlui C. A. Rosetti, care, poate va fi silit să refuze. — De aceea dsa propune a se face o subscriere publică spre a se înapoia Statului creditul ce se acoardă astăzi.

D. prim-ministru nu ar voi să atribue nici chiar adversarilor sei intențiuni nedrepte; căci cea dintâi propunere de recompensă pentru d. Rosetti s'a făcut din partea dreptă. Când națiunea face un act mare și drept toate cămilele sunt de acord. — D. Lătescu e de părere că actul va fi mai mare, când va veni din măruntaiele națiunii, decât din partea deputaților; mai sinceră ar fi expresiunea de grație din partea camerei. Pentru aceste motive dsa propune subscrierea națională.

N. Ionescu dice că se discută ca și cum ar fi să acordăm recompensă națională unui cetățean. Ne aflăm însă în fața unei familii pe care focul a aruncat-o pe uliță și pe care o lăsam să întindă mâna aiurea decât în casa sa. Fostul președinte al

adunării are drept la recunoștința adunării. Suma e miserabilă; eu ași propune să-i dați nu casă, căci casă găsește la toți amicii săi, dați-i însă sumă, căci alte nevoi are el pe care trebuie să le întimpine. Deliberați mai puțin și faceți nu demonstrațiune, ci probă că inima dvoastră e la înălțimea convingerilor dvoastră politice.

Discuțiunea se închide și proiectul se ia în considerare cu 62 bile albe pentru și 10 negre contra din 72 votanți. Articolul se adoaptă fără modificare și proiectul în total se primesce cu bile albe 57 și negre 14.

„Adevărul.”

Varietăți.

* (Adunarea generală) a „Societății de lectură română din Sibiu” se convoacă prin aceasta pe *Duminecă*, 17 Februarie 3 oare d. m. în localitățile Societății, la care 'mi ieu voiă a invita pe onorații membri.

Obiectele de pertractat vor fi:

1. Revisiunea socoților pe anul trecut.
2. Staverirea bugetului pe anul curinte.
3. Staverirea cotisațiunei pe anul curinte.
4. Luarea măsurilor definitive pentru incasarea sau ștergerea restanților vechi.
5. Propuneri eventuale din partea membrilor.
6. Alegerea comitetului.

Sibiu 10 Februarie 1884.

Parteniu Cosma,
directorul societ.

* (Balul român din Viena). Junimea română din Viena după intrerupere de doi ani de zile va aranja la 11/23 Februarie a. c. balul român în Grand Hotel. Venitul curat este destinat în folosul studenților români din Viena lipsiți de mijloace.

În acest obiect ni se scrie din Viena: „Subsemnatul comitet și pertractat a ve face cunoscut, că la 11/23 Februarie a. c. va aranja balul român în Grand Hotel. Venitul studenților români de aici lipsiți de mijloace, sub Înaltul protectorat al Alteței Sale I. R. *Archiducele Rainer*, și sub distinsul patronat al Stimatelor doamne Sevastia de Carp, Maria Dumba Matilda Dumba n. Germani, Victoria de Grigorcea Clairisse de Lindheim Vivenot, Aurelia de Trașă-Frankwell. Br. Catinca de Vasilco.

Însemnătatea unui bal român în Viena și scopul, pentru care el este destinat, sunt pentru noi garanții deplină, că compatrioții nostri nici de astădată nu ne vor lipsi de un generos sprigin, cu atât mai mult, că după doi ani de intrerupere — când împregiurările erau defavorabile — acum cu puteri unite suntem decizi a continua o operă, care a contribuit în deajuns la ridicarea prestigiului nostru.

Studenții români lipsiți așteaptă ajutoriu.

Cerând deosebitul D-Voastră sprigin, ne permitem a ve ruga să binevoiți a deschide o colectă în cercul cunoscuților D-Voastră. Lista prezentă ori ce rezultat ar avea, de servicia a o înapoia cel mult până la 11/23 Faur, a. c. sub adresa St. Ciurcu. IX. Krünulgasse 6.

Primiți etc.

Presidentul de onoare: *Aleco baron de Vasilco* membru senatului etc.

Pentru comitet *St. N. Ciurcu*, president.

Nime n'a regretat mai tare ca noi nearangiarea balului român în Viena în anii 1882 și 1883, și nime nu se bucură mai tare ca noi vedând că junimea română din Viena s'a rezolvat la greaua sarcină împreună cu arangierea balului. Înaltul protectorat va atinge inima fie-cărui român adevărat. Patronesele și presiunile de onoare ne garantează că balul român din Viena va fi cât se poate de bine cercetat, ear comitetul arangiator ne dă dovadă, că e conșciu de importanța balului român în Viena, și n'a pierdut din vedere interesele materiale și morale împreunate cu el.

Felicităm pe frații din Viena și le dorim succes strălucit.

Și fiindcă scopul arangierii balului este ajutoarea studenților români din Viena — de seraci nu mai amintim — căci puțini se susțin din mijloace proprii — deschidem prin aceasta colectă pentru balul român din Viena. Bani eventuali întrați până la 11/23 faur, se vor trimite la destinațiunea lor, și primirea lor se va cuita publice.

Redacțiunea.

* (Cas de moarte). În 28 Ianuarie a. c. a reposat în Cluj **Michail Ianchi** cive urban, măestru de pardosit, curatore primariu a bisericei rom. gr. or. din loc, membru fondator al societății sodalilor români, membru a societății pompierilor sc.

* (Concurs). Pentru 8 tineri, cari doresc a fi aplicați la măestria din partea Reuniunii sodalilor

români din Cluj, pe baza §-lui 6 din regulamentul Reuniunii, subscrișii comisiei prin aceasta escrise concurs.

Dela concurenți, cari pot fi ori din care parte a Transilvaniei, cu preferința din partea nordică și vestică, se recere:

1. Carte de botez că au etatea de 14 ani și că sunt de origine români.

2. Atestat că au cunoștințele, ce se predau în scoalele primare și pre lângă limba maternă posed și elementele unei limbe streine (germană s'au maghiară).

3. Să producă obligațiune dela părinți sau tutori, că i vor lăsa în tot timpul statorit la măiestrie unde i-a așezat comisiunea și în cas de lipsă i vor prevedea cu îmbrăcăminte, ear la cas când i vor lua dela maestru, vor reîntra Reuniunii toate spesele.

4. Elevii se vor așeza la maestrie la datorița lor, ori și în care cetate a Transilvaniei mai cu preferință însă în Cluj pentru a putea fi supravegheați din partea comisiei conform regulamentului.

5. Concurenții au de a produce atestat legal despre paupertatea părinților lor.

6. Acei concurenți, cari din cauza depărtării nu se pot prezenta înaintea comisiei subscrișii, au de a produce atestat medicale despre dezvoltarea lor corporală și întregitatea organelor lor.

7. În suplica au de ași descoperi dorința că la ce maestrie doresc a fi aplicați.

Între mai mulți concurenți se vor preferi conform § lui 20 din regulament:

a) Pruncii dela sate despre cari se poate presupune că în urma necului lor familiar eventualmente se vor așeza ca maestri în comuna lor natale sau în altă comună rurală.

b) Între condițiuni egali vor fi preferiți orfanii de ambii părinți, apoi cei de tată.

c) Între diversele măestrii la care doresc a fi aplicați, se vor preferi aceia, cari doresc a fi aplicați la rotăria, faurăria, butnăria, mesăria, carpentăria sau lemnăria, cojocăria, cismăria groasă, pelăria, curelăria și funăria.

Suplicele îstruite conform acestui concurs sunt de a se substerne la președintele acestei comisii în Cluj până în 25 Martie st. n. a. c. când cei ce se vor prezenta în persoană, se vor și examina prin comisiune conform regulamentului, și după aceea se vor așeza pre la maestri, pre cari i plătesc comisiunea amesurat contractului, ce se va încheia cu respectivii maestri.

Comisiunea Reuniunii sodalilor români din Cluj încredințată cu așezarea învățăcelilor români pre la maestria:

Cluj în 22 Ianuarie 1884.

Basiliu Podoabă,
pres. com.

D. Isac,
secretar.

* (O călătorie fără voie pe tren separat). Un comerciant din Germania călătorise la Andermach săși procure mărfuri. După ce și-a finit agendele vine la gară; intrând pe peron așteaptă plecarea trenului. Într'aceea sosesc o locomotivă încălțită: mașinistul și fochistul descăleacă de pe dânsa și o părăsesc, până când comerciantele vâdând-o înaintea sa, ca săși scurte timpul, se apropia de dânsa ca s'o admire din apropiere. Comerciantele o esamnă la ambele părți, și pe dinainte și pe dinapoi, îl prinse apoi curiozitatea ca s'o cunoască și pe deasupra, deci se urcă pe dânsa. Aci puse mâna când pe o limbă, când pe alta, când mișca un mâner, când altul și toate se mișcau cu înlesnire. Însă ce se vede! Deodată resună o fuetură teribilă și fără finit, și în același moment colosul dracului se pune în mișcare și croesce o fugă sănătoasă. Sărmanul comerciant rămâne încremenit, astupânduși urechile cu mâinile, nu mai avu timp să sară jos, ci se vădu pus la cale. Nu se scie cât de departe a călătorit; altă nenorocire nu i s'a întâmplat călătorului, de cât c'a a plătit spesele călătoriei cu 1300 de marce (circa 700 florini), și se întoarse apoi pe jos până la gară, și de aci până acasă — tot „per pedes apostolorum.“ Scumpă călătorie!...

* (Spanga et. Comp.) Senatul curiesc pentru agrațiarea condamnaților — după cum cetim în diarele din capitală a propus ca în procesul Spanga et Comp. se se deo curs liber justiției. Scim că curia cu modificarea sentinței forului al doilea, a adus sentința: strang pentru delincenți. Fiindcă pertractările acestui senat se țin secret, și secretul se observă până la semnatura mai înaltă faimele escate le reproducem și noi ca faime.

* Descoperirea unui hoț. — O asemănare mare. Balmaison s'a plâns Tribunalului pentru furtul unui portmonetă conținând 200 lei. Cu această ocaziune, eată ce ciudată întâmplare a povestit el magistraților:

— Acum trei luni, după o plimbare de câte-va vreme pe bulevard cu prietenul meu Petrus, am intrat amândoi într'o cărmă ca să bem un pahar de vin. În buzunar aveam un portofel cu 200 lei. Fiind că era cald, mi am scos pardisul, l'am pus pe spatele scaunului și am eșit afară pentru o trebnită. Peste un ceas am plătit ce consumaserăm și ne-am despărțit. Seara căutându-mi punga am băgat de seamă că dispăruse. Mi-am dis în mine că o să întreb a doua zi pe Petrus când va veni la lucru; însă de atunci nu lam mai vădu pe la atelier.

Președintele: Ce fel ai aflat că el și-o furase.

Reclamantul: Printr'o curată întâmplare. Camarații mei îmi spusese că Petrus a plecat în America și că trebui să-mi iau gândul dela paral. Adevărul este că aproape uitasem lucrul, când într'o zi mia venit gust se me plimb

pe partea Observatorului. Ajungând la un loc dau peste o mulțime de lume adunată împrejurul unei căruțe. În mijloc, un selbatic, împodobit cu pene de struț pe cap și având o placă de tinichea pe burtă, striga cât îi lua gura că are o pastă minunată pentru vindecarea durerilor de măsea. La spatele lui se afla un flașnet, care începea să cânte îndată ce se aplica doctoria vre unui client.

Președintele: Vin'o la fapte:

Reclamantul. Me oprisem și eu să privesc ca și ceialalți, când de odată selbaticul își ridică de cap tichia de pene ce purta ca să salute lumea, și ce se vădu pe Petrus al meu! „Să scii că negustoria și-o face cu paralele mele“, îmi ziseu eu în mine. Mă gândiu cum aș face ca să pun mâna pe ce avea. Tocmai în minutul acela el invita pe cineva să se urce în căruță. Văzându-mi pe masă portofelul puseu mâna pe el și începu să strig: E un pungaș! Agenții sosiră numai decât și ne duseră la comisie pe amândoi.

Președintele: Ți-ai luat cumva paralele înapoi?

Reclamantul: Ferit-a sfântul!

Președintele: cătră prevenit: Va se dăcă numele d-tale adevărat este Petrus?

Prevenitul: Eroare, domnule președinte! Seamănă om cu om. Eu m'am născut în America și mă chiamă Wiliam Newruski.

Președintele: Cu toate acestea, o mulțime de camarații de ai d-tale te au recunoscut la moment.

Prevenitul: Cestiune de asemănare.

Președintelui Tot asemănare e și pormonetul găsit asuprăși?

Prevenitul: Dupe cum am avut onoarea să vă spun

Pe lângă această onoare ex-selbaticul va avé și pe aceea de a face trei-spre-dece luni de închisoare corecțională.

Dreptul.

(Mijloc de cură.) Tuturor căpi sufer de epilepsie, convulsii (sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întregă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinale, așa dăcând minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, plac-du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sunt relativ foarte eține. Tractament și prin correspondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie

Sâmbătă din 9 Februarie 1884.

Viena:	50	8	27	67	72
Timișoara:	41	9	59	5	76

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.80	121.65
Renta de aur ung. de 4%	90.52	90.10
Galbin.	5.70	5.68
Napoleon.	9.61	9.59
London (pe polița de trei luni)	121.30	121.20

Nr. 353.

[660] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Bistriței se escrise concurs pe baza „statutului organic“ §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi tot odată și paroch în locul central al tractului și anume în comuna Borgo-Prund, însă numai după ce parochia protopresbiterală, carea de present e deja ocupată în mod definitiv, va deveni în vacanță.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiter sunt: a) venitele ordinare protopresbiterale, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru visitarea comunelor tractual, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale; b) venitele ordinari ale parochiei Borgo-Prund, după ce aceasta va deveni în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes esamenul de calificățiune; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodocs afară de metropolia noastră, dar apoi au

depus esamenul de calificățiune înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului archidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrișă de mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescrișă calificățiune gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acurateța manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plonar) speciala îndreptărire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și asterne suplicele de concurs la Veneratul Consistoriu archidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima aparițiune a acestui concurs în foia „Telegraful Roman“, alăturând câte o tabelă de calificățiune, care se conțină dăte esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etății (anul luna și ziua născerei), studiele pregătitoare, afară de cele teologice; (anul locul și categoria acelor), esamenul de maturitate și altele; studiele pregătitoare teologice; (anul și locul acelor și esamenul de calificățiune) serviciile de până acuma pe terenul bisericesc; (timpul, locul și categoria acelor) în fine cunoștința limbilor și și alte reflexiuni.

Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente cari se se accludă în original precum: carte de

botez; testimonii scolastice și de maturitate; testimonii teologice și de calificățiune; atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfelii de recomandări.

Din ședința comitetului protopresciteral al tractului Bistriței ținută în Borgo-Joseni la 6 Decemvre 1883.

Președintele.

Notariul.

I. Buzdug,
admstr. ppterat.

Pavel Beșă,
preot catechet.

Nr. 368.

[663] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III-a Vultoriu, în protopresbiteratul Abrudului, se deschide concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare a acestuia în „Telegraful Roman.“

Emolumentele împreunate cu aceasta parochie sunt:

1. Venitul stolaru regulat dela 134 familii, și folosirea cimterului bisericeii, care dau un venit anual de 350 fl.

2. Folosirea unor pământuri ca porțiune canonică, care se vor cumpăra ulterioare, din suma de 300 fl. donată spre acest scop, de Prea-Venerabilul consistoriu archidieceșan sub Nr. 3172 B.

Doritorii de a competa la această parochie, au de ași asterne petițiunile instruite conform „Statutului Org. și Regul. pentru parochii“ la subscrișul, până la terminul mai sus indicat. Abrud în 10 Ianuarie, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Vultoriu.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 75, 1884.

[664] 2—3

Publicațiune.

Conform planului pentru exploatarea pădurilor din fondul regiunii, este a se exploata o pădure de lemne de fag de 70 de ani pe un teritoriu de 41.71 jugere pe anul 1884 și 1885. Exploatarea pe calea licitațiunii se va da unui întreprindătoriu.

Licitațiunea se va face în 8 Martie, 1884. în cancelaria universității, tot aici se pot vedé în oările de oficiu și condițiunile de licitațiune.

La pertractarea de licitațiune însă nu trebuie de Vadiu.

Sibiu, 5 Februarie, 1884.

Dela oficiul central al universității sășesci.

Dr. M. Brennerberg.
comes.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârciuri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.

Afă ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviți vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 5